

Arrest

nr. 313 138 van 18 september 2024
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. BARTOS
Rue Sous-le-Château 13
4460 GRÂCE-HOLLOGNE

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie.

DE WND. VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Marokkaanse nationaliteit te zijn, op 26 februari 2024 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie van 15 februari 2024 tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies).

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 20 februari 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 februari 2024.

Gezien het arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met nummer 302 132 van 22 februari 2024.

Gelet op de beschikking van 23 mei 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 juni 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken F. TAMBORIJN.

Gehoord de opmerkingen van advocaat E. DARESHOERI, die *loco* advocaat T. BARTOS verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat M. DUBOIS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

1.1. Verzoeker vertoeft reeds sinds 1999 op het Belgische grondgebied. Zijn verblijf werd tijdelijk geregulariseerd in 2013, maar hij vroeg geen verlenging aan van dit tijdelijk verblijf.

1.2. Verzoeker werd op 24 april 2024 geïnterpelleerd door de politie naar aanleiding van vreemde gedragingen.

1.3. De correctionele rechtbank van Brussel veroordeelde verzoeker op 15 februari 2024 tot een gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel (met uitzondering van de voorlopige hechtenis) wegens terrorisme.

1.4. De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie (hierna: de gemachtigde van de staatssecretaris) trof op 15 februari 2024 een beslissing tot afgifte van een bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies). Verzoeker werd hiervan diezelfde dag in kennis gesteld.

Dit vormt de bestreden beslissing, waarvan de motieven luiden als volgt:

“(…)

Aan de Heer, die verklaart te heten(1):

Naam : A.(…)

voornaam : A.(…)

geboortedatum : (…)

geboorteplaats : (…)

nationaliteit : Marokko

ALIAS: A.(…), M.(…) °(…), onderdaan van Marokko; A.(…) A.(…) °(…) te (…), onderdaan van Marokko wordt het bevel gegeven het grondgebied van België te verlaten, evenals het grondgebied van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen(2), tenzij hij/zij beschikt over de documenten die vereist zijn om er zich naar toe te begeven.

REDEN VAN DE BESLISSING EN VAN DE AFWEZIGHEID VAN EEN TERMIJN OM HET GRONDGEBIED TE VERLATEN:

Het bevel om het grondgebied te verlaten wordt afgegeven in toepassing van volgend(e) artikel(en) van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en volgende feiten en/of vaststellingen:

Artikel 7, alinea 1:

□ 1° wanneer hij in het Rijk verblijft zonder houder te zijn van de bij artikel 2 vereiste documenten;

De betrokkene is niet in het bezit van een geldig paspoort op het moment van zijn arrestatie.

□ 3° wanneer hij door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde of de nationale veiligheid te kunnen schaden. Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan misdrijven in verband met terroristische activiteiten, feiten waarvoor hij op 15.02.2024 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank van Brussel tot een niet definitieve gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel behalve de voorlopige hechtenis. Op 24.04.2023 heeft de politie de betrokkene opgemerkt terwijl hij op een zebrapad een straat aan het oversteken was. Toen hij de politie zag, deed hij alsof hij een geweer in zijn handen had. De politie heeft hem dan aan een controle onderworpen. Tijdens de overbrenging naar de politiecommissariaat bedreigde hij een van de agenten met de dood. Hij verklaarde ook spontaan deel uit te maken van Islamitische Staat en dat hij in België is om wapens te kopen zodat hij een staatsgreep kan uitvoeren in Marokko. Hij verklaarde ook dat zijn vrouw en 3 kinderen in Syrië zijn voor jihad. Tijdens huiszoeking en uitlezing van zijn GSM werden ook verschillende bewijzen gevonden dat de betrokkene geradicaliseerd zou zijn. Een arsenaal van grote messen en andere materialen werden tijdens de huiszoeking gevonden.

Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Artikel 74/13

Betrokkene verblijft in België sinds 1999. Op 03.01.2013, toen hij voor een 2de keer regularisatie art.9bis aanvraag had ingediend, werd hij toegelaten tot een tijdelijk verblijf. Op 20.02.2013 werd hij in het bezit gesteld van een A kaart geldig voor 1 jaar. Daarna diende betrokkene geen aanvraag meer in om zijn verblijf te verlengen. Op 06.06.2023 heeft de betrokkene geweigerd om de vragenlijst hoorrecht in te vullen. Aldus liet betrokkene op eigen initiatief na de Administratie in kennis te stellen van de specifieke elementen die zijn dossier kenmerken toen hem de gelegenheid gegeven werd om nuttig voor zijn belangen op te komen en zijn standpunt op een daadwerkelijke en nuttige wijze kenbaar te maken. Tijdens het gesprek met een terugkeerbegeleider heeft de betrokkene verklaard niet te willen terugkeren naar zijn land van herkomst omdat hij een tegenstaander is van het regime en deel zou uitmaken van « Mouvements pour le Rif ». Hij zou ook een ziekte hebben waarvoor hij een dokter bezoekt in de gevangenis. Uit het administratief dossier van de betrokkene blijkt dat hij mogelijks familie heeft in België. Hij ontvangt bezoek van zijn moeder, broers en neef. Daar waar de gezinsband tussen partners, alsook tussen ouders en minderjarige kinderen wordt verondersteld, ligt het evenwel anders in de relatie tussen ouders en meerderjarige kinderen. In het arrest Mokrani t. Frankrijk (15 juli 2003) stelt het EHRM dat betrekkingen tussen ouders en meerderjarige kinderen “ne bénéficieront pas nécessairement de la protection de l’article 8 de la Convention sans que soit démontrée l’existence d’éléments supplémentaires de dépendance, autres que les liens affectifs normaux” (vrije vertaling: niet noodzakelijk de bescherming van artikel 8 van het Verdrag genieten zonder dat het bestaan is aangetoond van bijkomende elementen van afhankelijkheid die anders zijn dan de gewone affectieve banden). Voorts wordt er op gewezen dat het kerngezin beperkt is tot de ouders en de kinderen, en slechts zeer uitzonderlijk kan worden uitgebreid naar andere naaste familieleden die een belangrijke rol kunnen spelen binnen het gezin. Het EHRM oordeelt ook dat “de relaties tussen volwassenen niet noodzakelijkerwijs van de bescherming van artikel 8 zullen genieten zonder dat het bestaan van bijkomende elementen van afhankelijkheid wordt aangetoond, naast de gewone affectieve banden” (EHRM 13 februari 2001,

Ezzouhdi/Frankrijk, § 34; EHRM 10 juli 2003, Benhebba/Frankrijk, § 36). Uit de stukken van het administratief dossier blijken geen bijkomende elementen van afhankelijkheid tussen betrokkene en zijn ouders en broer en zus. Een beschermenswaardig gezinsleven in de zin van artikel 8 van het EVRM met zijn ouders en broers wordt niet aangenomen. Betrokkene heeft nooit asiel aangevraagd en legt ook geen bewijzen voor ter staving van zijn verklaringen i.v.m. de vrees dat hij zou hebben bij een terugkeer naar zijn land van herkomst. Uit het administratief dossier van betrokkene kan (eveneens) geen vrees in het kader van artikel 3 EVRM afgeleid worden. Bijgevolg heeft de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie in zijn verwijderingsbeslissing rekening gehouden met de bepalingen van artikel 74/13.

Artikel 74/14: Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek wordt toegestaan:

□ Artikel 74/14 §3, 1°: er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 27.04.2023 in België.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

□ Artikel 74/14 §3, 3°: de onderdaan van een derde land is een gevaar voor de openbare orde; Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan misdrijven in verband met terroristische activiteiten, feiten waarvoor hij op 15.02.2024 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank van Brussel tot een niet definitieve gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel behalve de voorlopige hechtenis. Op 24.04.2023 heeft de politie de betrokkene opgemerkt terwijl hij op een zebrapad een straat aan het oversteken was. Toen hij de politie zag, deed hij alsof hij een geweer in zijn handen had. De politie heeft hem dan aan een controle onderworpen. Tijdens de overbrenging naar de politiecommissariaat bedreigde hij een van de agenten met de dood. Hij verklaarde ook spontaan deel uit te maken van Islamitische Staat en dat hij in België is om wapens te kopen zodat hij een staatsgreep kan uitvoeren in Marokko. Hij verklaarde ook dat zijn vrouw en 3 kinderen in Syrië zijn voor jihad. Tijdens huiszoeking en uitlezing van zijn GSM werden ook verschillende bewijzen gevonden dat de betrokkene geradicaliseerd zou zijn. Een arsenaal van grote messen en andere materialen werden tijdens de huiszoeking gevonden. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden.

Terugleiding naar de grens

REDEN VAN DE BESLISSING TOT TERUGLEIDING NAAR DE GRENS:

Met toepassing van artikel 7, tweede lid, van de wet van 15 december 1980, is het noodzakelijk om de betrokkene zonder verwijl naar de grens te doen terugleiden, met uitzondering van de grens van de staten die het Schengenacquis ten volle toepassen² om de volgende redenen:

Betrokkene kan met zijn/haar eigen middelen niet wettelijk vertrekken. Betrokkene is niet in het bezit van de vereiste reisdocumenten op het moment van zijn/haar arrestatie.

Betrokkene weigert manifest om op eigen initiatief een einde te maken aan zijn/haar onwettige verblijfssituatie zodat een gedwongen verwijdering zich opdringt.

Betrokkene heeft zich schuldig gemaakt aan misdrijven in verband met terroristische activiteiten, feiten waarvoor hij op 15.02.2024 veroordeeld werd door de correctionele rechtbank van Brussel tot een niet definitieve gevangenisstraf van 30 maanden met uitstel behalve de voorlopige hechtenis. Op 24.04.2023 heeft de politie de betrokkene opgemerkt terwijl hij op een zebrapad een straat aan het oversteken was. Toen hij de politie zag, deed hij alsof hij een geweer in zijn handen had. De politie heeft hem dan aan een controle onderworpen. Tijdens de overbrenging naar de politiecommissariaat bedreigde hij een van de agenten met de dood. Hij verklaarde ook spontaan deel uit te maken van Islamitische Staat en dat hij in België is om wapens te kopen zodat hij een staatsgreep kan uitvoeren in Marokko. Hij verklaarde ook dat zijn vrouw en 3 kinderen in Syrië zijn voor jihad. Tijdens huiszoeking en uitlezing van zijn GSM werden ook verschillende bewijzen gevonden dat de betrokkene geradicaliseerd zou zijn. Een arsenaal van grote messen en andere materialen werden tijdens de huiszoeking gevonden. Gezien de ernst van deze feiten, kan worden afgeleid dat betrokkene door zijn gedrag geacht wordt de openbare orde te kunnen schaden. Er bestaat een risico tot nieuwe schending van de openbare orde.

Reden waarom geen termijn voor vrijwillig vertrek:

Er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 27.04.2023 in België.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert.

Vasthouding

REDEN VAN DE BESLISSING TOT VASTHOUDING:

Met de toepassing van artikel 7, derde lid van de wet van 15 december 1980, dient de betrokkene te dien einde opgesloten te worden, aangezien zijn/haar terugleiding naar de grens niet onmiddellijk kan uitgevoerd worden en op basis van volgende feiten:

Er bestaat een risico op onderduiken.

1° Betrokkene heeft na zijn illegale binnenkomst of tijdens zijn illegaal verblijf geen verblijfsaanvraag of verzoek of internationale bescherming ingediend binnen de door de wet voorziene termijn.

Betrokkene verblijft minstens sinds 27.04.2023 in België.

Uit het administratief dossier blijkt niet dat hij zijn verblijf op de wettelijk voorziene manier heeft trachten te regulariseren.

3° Betrokkene werkt niet mee of heeft niet meegewerkt met de overheden.

Betrokkene heeft zich niet aangemeld bij de gemeente binnen de door artikel 5 van de wet van 15/12/1980 bepaalde termijn en levert geen bewijs dat hij op hotel logeert. Gelet op al deze elementen, kunnen we dus concluderen dat hij/zij de administratieve beslissing die genomen wordt te zijnen/haren laste niet zal opvolgen. We kunnen ook concluderen dat er sterke vermoedens zijn dat hij/zij zich aan de verantwoordelijke autoriteiten zal onttrekken. Hieruit blijkt dat betrokkene ter beschikking moet worden gesteld van Dienst Vreemdelingenzaken. Gezien betrokkene niet in bezit is van aan geldig reisdocument op het moment van zijn arrestatie, is het noodzakelijk hem ter beschikking van de Dienst Vreemdelingenzaken te weerhouden ten einde een doorlaatbewijs te bekomen van zijn nationale overheden.

In uitvoering van deze beslissingen, gelasten wij, de gemachtigde van de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie, de directeur van de gevangenis van Sint-Gillis en de verantwoordelijke van het gesloten centrum RC 127bis om betrokkene vanaf 15.02.2024 op te sluiten en hem onmiddellijk over te brengen naar het gesloten centrum.

(...)"

1.5. Verzoeker diende op 21 februari 2024 vanuit het gesloten centrum een verzoek om internationale bescherming (bijlage 26) in.

1.6. Bij arrest van 22 februari 2024 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) werd de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging bij uiterst dringende noodzakelijkheid verworpen (RvV 22 februari 2024, nr. 302 132).

2. Over de rechtspleging

Aan verzoeker werd het voordeel van de kosteloze rechtspleging toegestaan, zodat niet kan worden ingegaan op de vraag van verweerder om de kosten van het geding ten laste van verzoeker te leggen.

3. Over de ontvankelijkheid

3.1. Ter terechtzitting werpt de raadsman van de verwerende partij een exceptie op van niet-ontvankelijkheid van het beroep omdat er op 19 april 2024 een nieuwe bijlage 13septies werd genomen waartegen beroep kan worden ingesteld, waardoor verzoeker geen belang meer kan doen gelden bij de nietigverklaring van de thans bestreden beslissing.

3.2. Overeenkomstig artikel 39/56, eerste lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet) kunnen de beroepen, bedoeld in artikel 39/2 van dezelfde wet, voor de Raad gebracht worden door de vreemdeling die doet blijken van een benadeling of een belang. Uit de memorie van toelichting bij het wetsontwerp waarbij de voornoemde bepaling in de vreemdelingenwet werd ingevoerd (*Parl. St.*, Kamer, 2005-2006, nr. 2479/001, 118), blijkt dat voor de interpretatie van het begrip 'belang' kan worden verwezen naar de invulling die de Raad van State aan hetzelfde begrip heeft verleend (met verwijzing naar J. BAERT, en G. DEBERSAQUES, *Raad van State. Ontvankelijkheid*, Brugge, die Keure, 1996, nrs. 198 - 413).

Uit de rechtspraak van de Raad van State blijkt dat de verzoekende partij enkel belang heeft indien zij door de bestreden administratieve rechtshandeling een persoonlijk, rechtstreeks, zeker, actueel en wettig nadeel lijdt (RvS 25 maart 2013, nr. 222.969). Het actueel karakter van het belang bij de vraag naar de ontvankelijkheid van het beroep houdt verband met de door het algemeen belang geïnspireerde opzet om de administratieve actie minimaal door rechtsgedingen te laten verstoren (RvS 19 februari 2009, nr. 190.641). Het belang dient te bestaan op het ogenblik van het indienen van het verzoekschrift en dient ook nog te bestaan op het ogenblik van de uitspraak.

3.3. Uit informatie die op 13 juni 2024 door de verwerende partij ter beschikking werd gesteld, blijkt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 2 april 2024 een beslissing heeft genomen

tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus ingevolge het op 21 februari 2024 ingediende verzoek om internationale bescherming (zie punt 1.5.). Verzoeker berustte in deze beslissing en op 19 april 2024 werd hem een nieuwe bijlage 13*septies* ter kennis gebracht. De Raad stelt vast dat tegen deze nieuwe verwijderingsbeslissing door verzoeker geen rechtsmiddel werd aangewend, waardoor deze thans uitvoerbaar is en hij geen actueel belang meer kan doen gelden bij zijn vordering

3.4. De aanwezige raadsvrouw van verzoeker wijst erop dat haar cliënt nog steeds in het gesloten centrum in Vottem verblijft en volhardt in haar verzoekschrift, maar zij maakt niet aannemelijk dat zij nog een actueel belang heeft bij de vernietiging van de verwijderingsmaatregel van 15 februari 2024.

Het beroep is bijgevolg niet-ontvankelijk bij gebrek aan het rechtens vereiste actuele belang.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achttien september tweeduizend vierentwintig door:

F. TAMBORIJN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

F. TAMBORIJN